

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

เปิดทางให้ออกปฏิบัติหาอรรถหาธรรม

ก่อนจ้งหัน

วันนี้ก็พระมาลาออกเที่ยวรุดงคกรรมฐานกันหลายองค์ ถ้ามก็ว่าไปทางที่เหมาะสม เช่น ภาคเหนือมีป่ามีเขามาก วันนี้หลายองค์ออกเที่ยวกรรมฐานหาอรรถหาธรรม หาความสุขความเจริญ หาความพ้นทุกข์ ธรรมท่านซึ่งบอกให้หาในที่เช่นนั้นสำหรับพระเรา ไม่มีใครที่จะชี้ช่องบอกทางให้ถูกต้องแม่นยำยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก ในนามของพระพุทธานี้เลย ชี้ช่องบอกทางทุกอย่างไม่ผิดไม่พลาด ไม่ว่าจะธรรมส่วนใด ชั้นภูมิใด ของสัตว์โลก พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนด้วยความถูกต้องแม่นยำ นี่ท่านสอนพระ ไล่เข้าป่าเข้าเขา นี่ท่านสอนพระนะ ท่านไล่เข้าป่าเข้าเขา

รุกขมูลเสนาสน์ จิตจางเมื่อไร สดๆ ร้อนๆ เป็นพระโอวาทของพระพุทธเจ้า เรียกว่าออกจากพระโอษฐ์เลย ว่า รุกขมูลเสนาสน์ สอนพระนะ สวดเต็มสอนเต็มก็คือว่า รุกขมูลเสนาสน์ นิสุสาย ปุพฺพชฺชา ตตฺถ เต ยาวซีว อุตฺตสาโท กรณียो บรรพชาอุปสมบท แล้วให้ท่านทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลคือร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำเงี้ยวผา ป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ้งลอมฟาง อันเป็นสถานที่สะดวกสบายในการบำเพ็ญสมณธรรมเพื่อความสงบเย็นใจ ตลอดถึงมรรคผลนิพพาน แล้วจงอยู่บำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด โนนนะฟังซิ จิตจางเมื่อไร ให้ไปอยู่ตอนต้น ให้แยกไปตอนกลาง ให้หนีไปได้จากป่าตอนท้าย ไม่มีตั้งแต่ต้นบรรพชานี้เลย ให้ทำความอุตสาหะอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด นี่เป็นพระวาจาของพระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนพระทุกรูปไม่มีเว้นเลย พระลูกศิษย์ตถาคต พระสงฆ์ไทย พระสงฆ์ของพระพุทธเจ้า ได้รับพระโอวาทนี้ทั้งนั้น

เพราะเป็นพระโอวาทที่เด็ดขาด ชี้ขาดเพื่อความพ้นทุกข์โดยถ่ายเดียว เมื่อเข้านี้ พระก็มาหลายองค์ เมื่อวานก็หลายองค์ลาไปเที่ยวๆ ส่วนมากกว่าไปภาคเหนือ เออ พอใจเราบอกทันทีเลยไปทางภาคเหนือ เพราะทางโน้นมีป่ามีเขาลำเนาไพรเยอะ สะดวกสำหรับการบำเพ็ญธรรม ถ้าทางภาคกลางก็ไปทางราชบุรี ทางด้านตะวันตกเมืองกาญจนบุรี เป็นสถานที่เหมาะสมมากสำหรับพระผู้บำเพ็ญธรรม เราพอใจ ไปที่ไหนจึงต้องถามเสียก่อน เวลาผ่านไปเที่ยว จะไปทางไหนถามเสียก่อน ถ้าไม่เหมาะสมก็บอกไม่เห็นด้วย นี่เหมาะสมๆ ก็ให้ไป

ผู้จะเสาะแสวงหาอรรถาธิบายความพันทุกข์นี้ค่อยลงทุกวัน ๆ เรียวลงไปแหลมลงไปทุกวัน ผู้ที่บินเข้าไปหาความทุกข์หาพิณหาไฟนี้วันมากขึ้นทุกวัน ๆ ท่านบอกไว้แล้วว่า เขาโคกับชนโค พระอานนท์ทูลถามว่า คนที่จะไปสวรรค์นิพพานนั้น กับสัตว์โลกที่จะตกนรกหมกไหมนี้มีจำนวนต่างกันอย่างไรบ้าง พระองค์รับสั่งว่า สัตว์โลกที่จะไปสู่มรรคผลนิพพานคือความพันทุกข์เป็นลำดับไปจนถึงความสิ้นทุกข์นั้น เทียบแล้วเหมือนกับเขาโค สัตว์โลกที่จะลงนรก ตะเกียกตะกายลงนรกด้วยความสมัครใจโดยไม่รู้สึกรู้สีกตัวเลยนั้น เท่ากับชนโค

นั่นฟังซิ ชนโคกับเขาโค ในโคตัวหนึ่งอันใดมีจำนวนมาก นี่ละที่นี้ยอนเข้ามาดูหัวใจเรา เราคิดในวันหนึ่ง ๆ ที่เป็นฝ่ายต่ำ ๆ มีแต่คิดแบบชนโค ๆ ทั้งนั้นนะ ที่จะคิดฝ่ายสูงคือความดีความดีนี้เป็นเขาโค ๆ เทียบเอาตัวของเราซิ ความคิดที่จะลงทางต่ำ ๆ นี้เป็นชนโค ๆ ความคิดที่จะเป็นไปในทางที่สูงเทียบกับเขาโค ๆ ในคน ๆ หนึ่งนะ ให้ท่านทั้งหลายคิดเอาไว้ แล้วพยายามดัดแปลงจิตใจ ชนโคให้มาเป็นเขาโค เสริมเขาโคให้ใหญ่ให้สูงขึ้นไปเป็นลำดับด้วยความดี ตัดชนโคออกมาก ๆ นั้นแหละดี ให้พากันจำ ที่นี้ให้พร

หลังจั้งหัน

คำว่า ปัจจัย ๆ นี้มีหลวงตาองค์เดียวที่เรียกผิดแปลกจากโลกเขา เขาเรียกว่าเงินว่าทองกัน แต่หลวงตานี้เรียกไอ้หลังลาย เข้าใจไหม ไอ้หลังลายนี้สำคัญมากนะ เอาคนให้จมนรกก็นำหลังลาย ให้ขึ้นสวรรค์ถึงนิพพานก็ไอ้หลังลาย ไม่ใช่เล่นนะไอ้หลังลาย ถ้าอยู่ธรรมตามันก็เป็นกระดาศ เหมือนมิดนี้อยู่ธรรมตามันก็เป็นเหล็ก พลิกขึ้นมาก็เป็นมิดพินคอคคนขาด แน่อย่างนั้นแล้ว พลิกไปได้ทุกเล่ห์ทุกเหลี่ยม เราเรียกว่าไอ้หลังลาย ไม่มีใครเรียกมีแต่เราเรียกผู้เดียว เรียกไอ้หลังลาย เป็นพิษเป็นคุณมากเสมอกัน พลิกให้เป็นคุณเป็นถึงที่สุด พลิกให้เป็นโทษจมลงที่สุดเลย

คำว่า สวรรค์ พรหมโลก นิพพาน ก็ดี คำว่าเปรต ฝี่ อสุรกาย ลงกระทั่งถึงนรกอเวจีสุดยอดแห่งนรกก็ดี นี่คือคำสอนของพระพุทธเจ้าที่เป็นศาสดาองค์เอก พระญาณหยั่งทราบตลอดทั่วถึง เรียกว่า โลกวิทู รู้แจ้งเห็นรอบหมดเลย อาโลโก อุทปาติ สว่างจ้าอยู่ตลอดเวลาไม่มีวันมืด คือพระทัยของพระพุทธเจ้า ทรงเล็งทะลุที่สุดของทุกข์ที่มากที่สุดคือมหานรกอเวจี ทรงเล็งถึงสุด ขึ้นข้างบนถึงสุดคือนิพพาน ก็คือพระพุทธเจ้าเป็นผู้รู้ผู้เห็นเป็นผู้เล็งก่อนและรู้เห็นขึ้นมาทั้งข้างล่างข้างบน นี่คือศาสดาองค์เอก สอนโลกไม่มีคำว่าโกหก แม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่มี ที่เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบทุกอย่างเลย ไม่ว่า

ทางดีทางชั่ว ตรัสไว้ชอบหมด ใครฝืนก็เรียกว่าฝืนตัวเอง ทำลายตัวเอง ถ้าใครไม่ฝืน เดินตามก็เท่ากับส่งเสริมตัวเอง

พระพุทธเจ้าชี้บอกแนวทางถูกต้องหมด ทางนรกก็คือการสร้างบาปสร้างกรรม นี้คือทางนรกตรงแนวเลยไม่เป็นอื่น ทางสวรรค์นิพพานก็คือความดีงามที่สร้างไว้แล้ว ก็ตรงแนวอีกเหมือนกัน ไม่มีใครที่จะตรัสได้ชอบยิ่งกว่าศาสดาองค์เอก ท่านจึงมีพระนามว่า เอกนามก็ ที่ว่าหนึ่งไม่มีสองคืออะไร คือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้า ถ้าลงได้หยั่งทราบตรงไหนแล้วนี้แน่ร้อยเปอร์เซ็นต์ มีพันก็พันเปอร์เซ็นต์ แน่ที่สุดทุกอย่าง ไม่พลาดทางไหนก็ดีถ้าลงได้เล็งญาณดูแล้วแก้ไม่ตก ถ้าว่าอย่างนั้นแล้วแก้ไม่ตก ต้องเป็นไปตามนั้น เพราะเล็งดูแน่แล้ว

นี่คือ เอกนามก็ หนึ่งไม่มีสองคือพระญาณหยั่งทราบของพระพุทธเจ้า ทั้งฝ่ายดีฝ่ายชั่วตลอดทั่วถึงไม่มีผิดพลาด มีอย่างนั้นจริงๆ เป็นอย่างนั้นจริงๆ ผู้ไปทางไหนก็ถึงจริงๆ นี่เรียกว่าพระญาณหยั่งทราบตลอดทั่วถึงไม่มีผิดมีพลาดเลย นี่อันหนึ่ง พระวาจาเรียกว่าสวากขาตธรรม นี่ก็เรียกว่า เอกนามก็ เป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทั้งนั้น ไม่มีผิดแม้ชนิดหนึ่งเข้าไปแทรกเลย จึงเรียกว่าหนึ่งไม่มีสอง พระญาณหยั่งทราบและสวากขาตธรรมที่ตรัสไว้ชอบทุกอย่าง ว่าอะไรเป็นอันนั้น ว่าอะไรมี มี ไม่มีสองเลย หนึ่งทั้งนั้น ตั้งแต่แดนมนุษย์ลงถึงสัตว์ถึงนรกอเวจี หนึ่งทั้งนั้นไม่มีสอง ไม่เป็นอย่างอื่น มีทั้งนั้น เป็นอย่างว่านี้

ทางดีก็เหมือนกัน ที่ว่า สวรรค์ พรหมโลก นิพพานมี มีมาดั้งเดิม แล้วแต่สัตว์จะขึ้นจะลง ทางนรกก็เหมือนกัน มี พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้ก็ตรัสรู้สิ่งที่มีอยู่นี้ ไม่ได้มาอูตรี พุดไม่จริง พุดหลอกๆ ลวงๆ ไม่ใช่ศาสดา ศาสดาองค์เอกเป็นอย่างนั้นด้วยกันทั้งนั้นเลย พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ตรัสไว้ชอบแล้วทุกองค์ พระญาณหยั่งทราบทั่วถึงตลอดเหมือนกันหมด นี่ละพวกเราที่หูหนวกตาบอด ขอให้เชื่อผู้ตาดีหูดี ถ้าไม่เชื่อแล้วจม ถ้าคนตาบอดเชื่อคนตาดี จูงไปไหนก็ไปตามคนตาดี ปลอดภัย ถ้าฝืนคนตาดี ลงก็ลงเหวลงบ่อ อวดดีบอวดดี ตามีตบอดของตนพาลลงเหวลงบ่อตายเลย นั่นถ้าฝืนคนตาดี คนตาดีจูงไม่ยอมไป แหกลงไปที่ลงนรก ลงเหวลงบ่อ อย่างนั้นละคนตาบอดเป็นอย่างนั้น

พวกเราบ่อดทางด้านจิตใจ บอดจริงๆ บอดทางด้านจิตใจ ถูกกิเลสปิดบังไว้หมด พระพุทธเจ้าเปิดออกหมดแล้ว สิ่งเหล่านี้จึง โลภวิหิงสา รู้แจ้งโลก เปิดกิเลสออกหมดรู้แจ้งไปหมดเลย นั่นพระพุทธเจ้าท่านเป็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้นขอให้พากันเชื่อ อย่าเชื่อแต่กิเลสอย่างเดียวที่เรียกว่าชนโค มีแต่กิเลสเต็มตัวเรา ชนโคเต็มตัว เขาโคมีหรือไม่มีก็ไม่รู้ ที่นั่ง

อยู่ไม่มีแต่สิ่งสมชนโคเต็มตัวจนจะไม่มีหนังติดแหละ คือชนมันมากต่อมาก เป็นอย่างนั้นนะ
 สิ่งสมตั้งแต่ความชั่วช้าลามก เป็นชนโค ๆ ตลอดเวลา แล้วมากน้อยตัวเองเป็นผู้จะรับกรรม
 อันนี้ หนักเบาเจ้าของเป็นผู้รับเอง ไม่มีใครรับให้เลย ไม่มีแบ่งปันส่วนเหมือนอย่างอื่น
 ลงทีเดียวเลย ถ้าขึ้นก็ขึ้นทีเดียว เรียกว่า อตตนา หิ อตตโน นาโถ ตัวเป็นที่พึ่งของตัว
 ความดีทั้งหลายเป็นที่พึ่ง เกาะติดปั๊บไปเลย ความชั่วก็เป็นภัยติดปั๊บ ไปอยู่ที่ไหนหาความ
 เป็นคุณ หาความเป็นสุขไม่มี

คนมีบาปมีกรรมไปที่ไหนมีแต่ความทุกข์ความทรมาน ไม่ว่าจะไปภพใดชาติใด
 กำเนิดใด มีแต่ความทุกข์ติดแนบไปเพราะออกจากใจ เราสร้างไว้แล้ว ใจเป็นผู้สั่งการให้
 สร้างความไม่ดีทั้งหลาย เจ้าของเองสำคัญว่าความทุกข์นี้หายไป ๆ ความผิดไม่มี ๆ เป็น
 ความสำคัญของกิเลสหลอกให้สร้าง ที่นี้กรรมไม่เข้าใครออกใคร ดีเป็นดี ชั่วเป็นชั่ว ทำชั่ว
 ทั้งวันเป็นความชั่วทั้งวัน ทำดีทั้งวันเป็นดีทั้งวัน ไม่มีที่แฉงที่ลับ ขึ้นอยู่กับผู้ทำ ไม่ได้ขึ้นอยู่
 กับมืดกับแจ้งเวล่ำเวลา ขึ้นอยู่กับการกระทำของเจ้าของ จะทำอะไรให้ดูเจ้าของเสียก่อน
 เจ้าของจะเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ทำชั่วเจ้าของเองจะรับ มืดแจ้งอะไรไม่มีใครมารับ
 เจ้าของผู้ทำละรับ ทำดีก็เจ้าของรับเอง พวกนี้ระวังให้ดี

ตายแล้วไปจมอยู่ในนรกป้อมแป้ม ๆ โอ้ย นำทุเรศนะ หาความดีติดตัวไม่ได้ เกิดมา
 ทั้งชาติสร้างแต่ความชั่วช้าลามก ความดีโลกเขาสร้างข้ามสวรรค์นิพพานมากต่อมาก
 ตัวเองไม่ยอมไปไม่ยอมสนใจ ปีนลงแต่นรกอเวจีด้วยการสร้างบาปสร้างกรรม ไม่สมควร
 อย่างยิ่งกับมนุษย์เรานะ ที่ว่าชนโคก็พิจารณาเอาซิ คือฝ่ายชั่วมันรอบตัวเรา เออะอะฝ่ายชั่ว
 จะออกไปสร้างความชั่วมาให้เรา ส่งเสริมชนโคมากขึ้น ๆ โดยลำดับ เพราะฉะนั้นจึงให้ตัด
 ชนโค ส่งเสริมเขาโคเราให้แน่นหนามันคงยิ่งขึ้น ๆ แหลมปิดทะเลถึงนิพพาน นั้นเขาโค
 ส่งเสริมให้ดี

เมื่อเช้าก็พูดถึงเรื่องพระท่านเที่ยวกรรมฐาน ในวัดนี้ท่านลาออกไปเที่ยวสองสาม
 เช้านี้ทุกวัน ลาออกวันละมาก ๆ เราเปิดทางให้ออก ๆ ถามก่อนว่าจะไปทางไหน ๆ ว่าไปทาง
 นั้น ๆ เมื่อเราเห็นดีด้วย เอ้าไป ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ สมเจตนาธรรมที่จะไปออกปฏิบัติ
 เพื่อเสาะแสวงหาอรรถาธรรม อย่าไปโลเลโลกเลกนะ แล้วก็ย้ายอีกด้วย ถ้าทราบข่าวว่า
 องค์ไหนออกจากวัดนี้ไปโลเลโลกเลก กลับมาวัดนี้จะปิดทันทีเลย เคยเป็นอย่างนั้นตลอด
 เราไม่เคยเป็นอย่างอื่นนะถ้าไป เพราะทางนี้ติดตาม มันหากเป็นอยู่ในนี้แหละ เดียวทราบ
 ข่าวว่าองค์นั้นเป็นอย่างนั้น ๆ ทราบข่าว พอมาเห็นทำไม่ได้การแล้วไล่หนีทันทีเลย ไม่รับ

ไล่เลย ถ้าผู้ที่ตีมาก็ส่งเสริม เมื่อสถานที่อยู่พอมืออยู่ที่อยู่ไป ไม่มีที่อยู่ก็หาหลบหลีกอยู่ที่ไหน ด้วยความเป็นมงคลแก่พระองค์นั้น ถ้าไม่ดีแล้วอยู่ที่ไหนไม่เป็นมงคลนะ เป็นพื้นเป็นไฟ

จึงสอนพระหรือส่งเสริมพระที่ไปเที่ยวปฏิบัติธรรมทั้งหลาย พระพุทธเจ้า บำเพ็ญในป่า ฟังซิ นี่ละต้นศาสนาของเรา คือพระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญอยู่ในป่า ต.อ.อรุเวลา เสนานิคม รัฐมคธ แสนทุกข์ทรมานก็คือองค์ศาสดาของเรา เป็นพระมหากษัตริย์ เสด็จออกจากพระมหากษัตริย์ก็เท่ากับเทวดาที่ตกจากบนสวรรค์ลงแดนนรกทั้งเป็นนั่นแล เสด็จออกจากหอปราสาทเข้าสู่ป่าสู่เขา อาศัยชาวบ้านเขากินวันหนึ่ง ๆ เวลาอาหารเข้ามาในบาตร จนจะเสวยไม่ได้ เพราะพระองค์เป็นกษัตริย์ ความสำคัญในความเป็นกษัตริย์กับอันนี้เข้ากันไม่ได้ พระองค์ต้องบังคับเข้าใส่

การบังคับ พระองค์ก็สอนพระองค์ ของอย่างนี้โลกเขากินได้ทั่วโลกทั่วสงสาร นั่น ฟังซิ เราเป็นเทวดามาจากไหนเราจึงจะกินไม่ได้ ของเหล่านี้เขากินกันทั่วโลก เขาให้เรามานี้ คือเขาเคยกินมาแล้ว เป็นอาหารสำเร็จหล่อเลี้ยงร่างกายโดยสมบูรณ์อยู่แล้วทั่วโลก ทำไมเราจึงกินไม่ได้ ก็คือทิวิมานะของกษัตริย์มันแทรกเข้ามา เหมือนว่าอาหารนรก วางั้น เถอะนะ พระองค์รับสั่งอย่างนั้น สอนเจ้าของเอง ในตัวของเรานี้ก็เหมือนโลกทั่วๆ ไป ความสกปรกโสภมอยู่ในนี้หมด เฉพาะอย่างยิ่งในพุงของเราสกปรกกว่านี้ นั่น อันนี้เป็นอาหารเข้าไปเสริมร่างกายของเราให้มีชีวิตจิตใจ เพื่อบำเพ็ญความดีงาม ทำไมจะเห็นว่าไม่เหมาะสม ไม่ดี นั่นเห็นไหมละ บังคับให้เสวย จากนั้นก็เสวยลงได้โดยสะดวกสบาย เหมือนกันหมด

นี่คือความทุกข์ความทรมานที่พระองค์ตัดสันดาน จากความเป็นกษัตริย์ให้เข้าสู่สภาพความเป็นจริง บำเพ็ญอยู่ในป่า ๖ ปี สำเร็จเป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา แล้วบรรดาผู้มีอุปนิสัยปัจจัยทั้งหลายที่ควรแก่ธรรมตลอดถึงมรรคผลนิพพาน ก็เข้าศึกษาอบรมกับพระพุทธเจ้า ได้ตรัสรู้ธรรม บรรลุธรรมขึ้นมาเรื่อยๆ เช่นอย่างพระเบญจวัคคีย์ทั้งห้าเป็นอันดับหนึ่ง จากนั้นพระสงฆ์สาวกที่เข้าไปศึกษาอบรมอยู่ในแดนป่าของพระพุทธเจ้า ก็ได้บรรลุธรรมอยู่ในที่ต่างๆ กัน ซึ่งส่วนมากเป็นป่าทั้งนั้น ๆ เรื่อยมาจนกระทั่งทุกวันนี้

เพราะฉะนั้นในป่านี้จึงเรียกว่า มหาวิทยาลัยป่า ทุกวันนี้เขาตั้งขึ้นโก้ๆ มหาวิทยาลัย นั้นมหาวิทยาลัยนี้ มหาวิทยาลัยสัวมมหาวิทยาลัยถานเขาไม่ว่านะ เทียบกับธรรมแล้ว มหาวิทยาลัยเหล่านี้คือมหาวิทยาลัยสัวมมหาวิทยาลัยถาน สิ่งสมกิเลสความนรกจากเปรต เต็มอยู่นั้น ความทิวิมานะ ความเยอหยิ่งจองหองเต็มอยู่ในมหาวิทยาลัย ไม่ได้อยู่ที่ไหน ถ้าใครอยากไปดูกองทิวิมานะ กองสัวมกองถาน ความสกปรกโสภม ให้เข้าไปดูใน

มหาวิทยาลัยที่เขาเสริมกันขึ้นว่ามหาวิทยาลัยนั้นมหาวิทยาลัยนี้ มหาวิทยาลัยสงฆ์เลี้ยงเหล่านี้แหละ

มีแต่เรื่องสัวมเรื่องถานทั้งนั้น เทียบกับมหาวิทยาลัยของพระพุทธเจ้าแล้วเข้ากันไม่ได้เลย มหาวิทยาลัยของพระพุทธเจ้านี้ทรงบำเพ็ญชำระความสกปรกโสมมออกทั้งนั้นๆ ในสถานที่เช่นนั้น จนได้ตรัสรู้ธรรมขึ้นเป็นพระพุทธเจ้า เป็นสาวกของพระพุทธเจ้าขึ้นมาด้วยความบริสุทธิ์ กลายเป็น พุทฺธ ฌมฺม สงฺฆิ สรณิ คจฺฉามิ ของพวกเรามาจนกระทั่งทุกวันนี้ ธรรมเกิดในพระทัยพระพุทธเจ้าที่บำเพ็ญอยู่ในป่า พระสงฆ์สาวกปรากฏขึ้นได้บรรลุธรรมทั้งหลายอยู่ในป่าๆ พุทฺธ ฌมฺม สงฺฆิ สรณิ คจฺฉามิ ของเรานี้ออกมาจากแดนป่าทั้งนั้น ไม่ได้ยืมว่าออกมาจากที่ไหน ออกมาจากแดนป่า

นี่ละทรงบำเพ็ญมาอย่างนี้ ที่นี้เวลาพระบวชแล้วสั่งสอนอันนี้เน้นหนักทีเดียว เป็นอันดับหนึ่ง พอบวชแล้วก็ไล่เข้าป่าเข้าเขา ไม่ได้ไล่เข้าในตลาดตลาดเล กระจุกหมูกระจุกวัว ในสัวมในถานที่เต็มอยู่ในท้องตลาดนั้นเลย ไล่เข้าป่าเข้าเขาเพื่อบำเพ็ญสมณธรรม รุกขมูลเสนาสน์ บรรพชาอุปสมบทแล้วให้เธอทั้งหลายไปอยู่ตามรุกขมูลร่มไม้ อยู่ตามร่มไม้ ในป่าในเขา ฟังซินะ ที่โลกเขาไม่ปรารถนาเลย ท่านก็บอกว่าเป็นที่ที่เหมาะสมกับการประกอบความพากเพียร และเธอทั้งหลายจงอุตสาห์พยายามอยู่และบำเพ็ญในสถานที่นั้นตลอดชีวิตเถิด ฟังซิมีครีมีล้ำสมัยที่ไหน ตลอดชีวิต เป็นสดๆ ร้อนๆ ตลอดไปเลย ให้อยู่ในที่เช่นนั้น

ไม่ได้ว่าไปอยู่ในป่าเท่านั้นวันเท่านั้นวันให้รีบออกมาละ แล้วให้โดดเข้าไปหากระจุกหมูกระจุกวัวนะ ท่านไม่ได้ว่า ให้อยู่และบำเพ็ญที่นั่นตลอดชีวิตเถิด จิตจางเมื่อไร สดๆ ร้อนๆ ตลอดเวลา นี่พระโอวาทที่สอนพระ เพื่อทรงมรรคทรงผล มรรคผลนิพพาน สอนอย่างนั้นให้ไปบำเพ็ญอย่างนั้น บรรลุธรรมขึ้นมาจำนวนมากมาเป็น สงฺฆิ สรณิ คจฺฉามิ ของพวกเรา มีแต่ออกมาจากแดนป่ามากต่อมาก ว่างั้นเถอะ นี่ละศาสนาของพระพุทธเจ้า เป็นศาสนาที่ออกมาจากแดนป่าทั้งนั้น เวลาพระมาบวชแล้วสอนเน้นหนักอันนี้เป็นอันดับหนึ่งๆ เรียกว่าไม่เคลื่อนคลาดเลย พระองค์หนึ่งไม่รับพระโอวาทนี้ไม่ได้ขนาดเด็ดขาดที่สุดเลย จึงไล่เข้าป่าๆ ไปบำเพ็ญสมณธรรม

ที่นี้เวลาออกจากหมู่คณะ ถึงจะอยู่ในป่าก็ตามนะ หมู่คณะอยู่ในป่าด้วยกัน กลับแยกจากหมู่คณะในป่านี้ออกไปอยู่โดยลำพังคนเดียว ความรู้สึกจะเปลี่ยนแปลงเรื่อยๆ แล้วเด็ดขึ้นเรื่อยๆ ความพากเพียร สติสังขัล ปัญญา ทุกอย่างจะมาพร้อมๆ กัน เสริมกันขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเสริมกันขึ้นก็เรียกว่าชำระล้างกิเลสตัวมัวหมองมืดที่อยู่ภายในใจให้มัน

กระจายออกไปๆ จิตใจค่อยสว่างไสวขึ้นมา อย่างน้อยขึ้นเป็นความสงบใจก่อน เรียกว่า สมถธรรม กล่อมใจให้สงบเสียก่อน จากนั้นก็เข้าสู่สมาธิเป็นความแน่นหนามั่นคงด้วยความสงบเย็นใจ สว่างไสวด้วยความแน่นหนามั่นคง เป็นลำดับลำดับ

จากนั้นก็กระจายออกทางด้านปัญญา ท่านสอนให้พิจารณาอย่างนั้น นี่ละเข้าอยู่ในป่า บำเพ็ญในป่า รักษาจิตใจที่เป็นตัวคึกตัวคะนองด้วยอำนาจของกิเลสพาให้คึกให้คะนองให้ค่อยๆ กระจายลงไปๆ จิตใจค่อยสว่างขึ้นมาๆ เรียกว่าสงบแล้วสว่างขึ้นมาเป็นสมาธิ ความแน่นหนามั่นคง อยู่เย็นเป็นสุขภายในใจ จากนั้นกระจายออกทางด้านปัญญา พิจารณาแยกธาตุแยกขันธ์ โลกธาตุทั้งหมด เป็นกฎ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา เราหากไปติดไปพันมัน ติดพันเพราะเหตุไร แยกธาตุแยกขันธ์ออก แล้วแยกตัวออกมาจากสิ่งที่ตัวไปพันพันด้วยความลุ่มหลงนั้นออกมาด้วยความรู้ของตัวเองทางปัญญา จิตใจก็ค่อยกระจายออกไปๆ ส่องสว่างออกไป มันก็ค่อยปล่อยออกๆ

เมื่อปัญญาเข้าถึงไหนความยึดมั่นถือมั่น กองมูตรกองคูตทั้งหลายเต็มโลกดินแดน น้ำมันจะปล่อยของมัน สลัดของมัน เท่าที่มันกอดมูตรกอดคูตก็คือมันไม่รู้ เข้าใจไหม ท่านจึงสอนให้เอาปัญญาหยั่งเข้าไป ปัญญาหยั่งเข้าไปอะไรมียังไงมันจะรู้ของมัน แล้วมันจะปล่อยของมัน ปล่อยนั้นก็ยึดอันเลิศอยู่ในจิตนี่ คือปล่อยนั้นก็ยึดอันนี้แน่นหนาเข้าๆ รู้มากเท่าไรยิ่งปล่อยเข้ามามาก จิตใจยิ่งเกาะธรรมแน่นหนามั่นคงเข้าไปเรื่อยๆ สุดท้ายก็ยึดเกาะได้เต็มเหนี่ยว พรากันหมดเลยเรื่องความสกปรกโสภณในสามแดนโลกธาตุนี้ เท่ากับมูตรกับคูต สลัดปัดที่เดียวออก

นั่นท่านเรียกว่าตรัสรู้ธรรม ถ้าภาษาของสาวกเรียกว่าบรรลุธรรม หรือตรัสรู้ก็ไม่ผิด เอากิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจ จิตพุ่งขึ้นมาสว่างจ้าครอบโลกธาตุ นี่ละเมื่อกิเลสตัวมืดดำกระจายออกไปจากจิตใจเพราะการชำระสะสางโดยทางจิตตภาวนาแล้ว จิตใจจะเลิศได้ด้วยกันทั้งหญิงทั้งชาย จิตไม่มีเพศ อุปนิสัยปัจจัยมีอยู่ด้วยกันทั้งหญิงทั้งชาย ความซื่อ ความดีมีด้วยกันทั้งหญิงทั้งชาย บาป-บุญมีด้วยกัน เมื่อชำระแล้วก็ชำระได้ด้วยกันอย่างนี้ๆ เมื่อจิตได้สว่างจ้าไปแล้วเป็นยังไงที่นี้ ฟังซิ

พระพุทธเจ้าทรงผ่านมากับโลกธาตุ ความเกิด แก่ เจ็บ ตาย นี้ก็กับก็กลับ เหมือนเราๆ ท่านๆ ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า เฉพาะองค์ศาสดาของเรา ๔ อสงไขยแสนมหากัปนานแสนนาน คือมีสามประเภท บรรดาผู้สวาทธรรมเพื่อความป็นศาสดา ปรารถนาพุทธภูมิเป็นศาสดามีอยู่สามชั้น ชั้นหนึ่ง ๑๖ อสงไขยแสนมหากัป ชั้นที่สอง ๘

อสงไขยแสนมหากัป นี่ละสมบุกสมบันขนาดนั้น นานขนาดนั้น แล้วพระพุทธเจ้าของเรา
๔ อสงไขยแสนมหากัปได้ตรัสรู้ขึ้นมา

ท่านนอนจมอยู่กับโลกสงสารแต่ก่อนท่านก็ไม่รู้ แต่พออันนี้จำขึ้นมาเท่านี้เห็นหมด
เลย เมื่อเห็นหมดแล้ว ทั้งๆ ที่ทรงปรารถนามาถึง ๔ อสงไขย เฉพาะพระพุทธเจ้าของเรา
๔ อสงไขยแสนมหากัป แล้วที่นี้มองดูโลก คือจะสอนโลกด้วยความมุ่งมั่นในเวลาปรารถนา
พุทธภูมิ พอได้ตรัสรู้เต็มภูมิของศาสดาแล้วมองดูโลกจนจะดูไม่ได้เลย กับธรรมชาติที่ทรง
รู้ทรงเห็นที่ทรงอยู่เวลานั้นมันเข้ากันไม่ได้เลย จนท้อพระทัย ในประวัติบอกได้อย่างชัดเจน
จนท้อพระทัย โอ๊ย จะสอนได้ยังไงก็เป็นอย่างนี้ ภูเขาทั้งหลายก็มุดตื้อไปด้วยสิ่งที่ไร้สาระ จะทำ
ยังไง เราจะสอนอะไร สอนภูเขาเกิดประโยชน์อะไร กับธรรมชาติที่เลิศเลออยู่บนพระทัย

จึงได้พิจารณาๆ คัดเลือกภูเขาทั้งหลาย มันจะมุดตื้อเป็นหินผาหน้าไม้ไปทั้งหมดนั้น
หรือ มันจะไม่มีเพชรมีพลอย มีแร่ธาตุต่างๆ ผสมผสมอยู่ในภูเขาทุกนี้บ้างหรือ นั่น ทรง
พิจารณาด้วยพระญาณหยั่งทราบๆ อ้อมี นั่นเห็นไหมละ ไม่ใช่ภูเขาทั้งหลายเป็นของไร้สาระ
เสียทั้งลูก แต่ยังมีสาระสำคัญอยู่ มีแร่ธาตุต่างๆ ที่มีคุณค่าต่างกันเยอะอยู่ในนี้ จึงพอ
พระทัยที่จะสั่งสอนค้ำชูค้ำคั่นเอาสัตว์โลกที่มีอุปนิสัย ซึ่งเทียบกับแร่ธาตุในภูเขานั้น
ออกมาๆ

นี่ก็ร้อนไปถึงท้าวมหาพรหม สหัมบดีพรหมลงมาทูลอาราธนาพระพุทธเจ้า เวลา
พระองค์ทรงท้อพระทัยตอนดูสัตว์โลก จะไม่แนะนำสั่งสอน ทอดพระทัย แล้วพร้อมกับ
ทรงเล็งญาณดูทราบถึงเรื่องแร่ธาตุสำคัญในนั้นๆ แล้ว ท้าวสหัมบดีพรหมก็มาทูลอาราธนา
พระพุทธเจ้า ขอพระองค์จงอย่าได้ท้อพระทัย สัตว์โลกที่มีธุลีอันเบาบางยังมีอยู่มาก
พอที่จะแนะนำสั่งสอนได้ หลุดพ้นไปได้ยังมีอยู่มาก นี่ท้าวมหาพรหมมาอาราธนา จึงมีนาม
มากระทั่งทุกวันนี้ เวลาจะเทศนาว่าการที่ไหน พุรุหฺมา จ โลกาธิปติ สหฺมฺปติ นั่นละนาม
ของท้าวมหาพรหมที่มาทูลอาราธนาพระพุทธเจ้าให้ทรงสั่งสอนสัตว์ นามอันนี้จึงติดมา
จนกระทั่งทุกวันนี้ พระองค์ก็ทรงทราบทุกอย่าง ท้าวมหาพรหมยังต้องมาเตือน ดูซินะ
เตือนก็เตือน พระองค์ทรงทราบยิ่งกว่าท้าวมหาพรหม แต่เมื่อมีก็ต้องบอกว่ามีท้าว
มหาพรหมมาอาราธนา

นี่ละโลกนี้มันหนาขนาดไหนถึงขนาดพระองค์ได้ท้อพระทัย ทั้งๆ ที่ปรารถนาจะ
เป็นพระพุทธเจ้าสอนโลกนี้แหละ แต่เวลามาเจอเข้าจั่งๆ ด้วยธรรมอันเลิศเลอแล้วจะสอน
ไม่ได้ ท้อพระทัย ฟังซินะ ถึงอย่างนั้นก็ยังค้ำชูค้ำคั่นออกมาสอนจนได้ ได้สำเร็จเป็น
มรรคผลนิพพาน เรียกว่าแร่ธาตุต่างๆ ที่มีอยู่ในภูเขา คือในกลางโลกมุดตื้อนี้ ผู้ที่มี

อุปนิสัยปัจจัยยังแทรกอยู่ในนั้นๆ ถอนออกมาๆ เท่ากับแร่ธาตุชนิดต่างๆ อยู่ในภูเขาชั้น
 แหละถอนออกมาๆ นี่เราจะเป็นประเภทมีดตื้อ เป็นภูเขาทั้งลูก หรือเป็นแร่ธาตุฝังอยู่ใน
 นั้นบ้างให้ไปพิจารณาตัวเอง ถ้าเรายังนอนใจอยู่ก็จะมิดตื้อไปตลอด ถ้าเรายังมีความคิด
 ความอ่านพินิจพิจารณาแร่ธาตุในตัวของเราเอง ก็จะฟิตตัวดีขึ้นๆ เป็นแร่ธาตุที่มีค่าๆ ถึง
 ขนาดพระนิพพานได้เลย ในหัวใจดวงกำลังมีดตื้อนี้แหละ พวกกันจำเอานะ

ธรรมพระพุทธเจ้าสุดๆ ร้อนๆ อย่าสงสัยให้เสียเวลา ให้กิเลสมาตบตาๆ นะ ไม่มี
 ใครที่เลิศเลอยิ่งกว่าพระพุทธเจ้า หนึ่งไม่มีสองไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้า การแนะนำสั่ง
 สอนถูกต้องแม่นยำหมด บาปบุญนรกสวรรค์มียังไงเป็นอย่างนั้นมาตั้งกับตั้งกลับ ตั้งแต่
 พระพุทธเจ้าองค์ไหนๆ ไม่เคยปฏิเสธเรื่องบาปเรื่องบุญ นรกสวรรค์ พรหมโลก นิพพาน
 ไม่มีองค์ใดที่จะปฏิเสธ ยอมรับเหมือนกันหมด เพราะรู้เห็นเหมือนกันหมดแล้วจะปฏิเสธ
 ได้ยังไง พระพุทธเจ้าของเราที่สอนมาแบบนั้น จึงสอนธรรมแบบเดียวกัน เพราะรู้เห็นดีชั่ว
 แบบเดียวกัน พวกกันพินิจพิจารณานะ

อย่ามาตายกองกันอยู่เฉยๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ไม่เป็นท่านะ วันนี้ก็เห็นสมควร
 เท่านั้น เทศน์เพียงเท่านี้ก่อน ให้พวกกันจดกันจำเอา นี่เราพูดถึงเรื่องพระกรรมฐานที่อยู่ในป่า
 ท่านเข้าไปเสาะแสวงหาธรรมในป่าตั้งที่ว่านี้แหละ เวลาอยู่ในป่าจิตใจได้รับการส่งเสริมด้วย
 การอบรมภาวนานี้จะค่อยสว่างขึ้นๆ นั่นละท่านจึงให้ไปอยู่ในป่าๆ

ผู้กำกับ จากนสพ.พิมพ์ไทย คอลัมน์วิจารณ์ธรรม วันพฤหัสบดี ที่ 11 พ.ย. 47

ให้ยกประเทศชาติบ้านเมืองไว้ก่อน

จุดประกายขึ้นมาแล้ว กัณฑ์ประชาชนจำนวนกว่า 1 ล้าน 7 แสนรายชื่อที่ลง
 นามในบัญชีรายชื่อพร้อมก็นำเสนอให้รัฐบาลดำเนินการแก้กฎหมายสงฆ์ เพื่อถวายคืน
 พระราชอำนาจแต่ในหลวงในการทรงพระราชวินิจฉัยสถาปนาสมเด็จพระราชาคณะรูปหนึ่ง
 ขึ้นเป็นสมเด็จพระสังฆราช

วันนี้เวลานี้ ได้มีบรรดาส.ส.ฝ่ายรัฐบาลในสังกัดของพรรคไทยรักไทยจำนวนกว่า
 80 ท่านได้เป็นผู้ริเริ่มลงนามเห็นชอบกับการแก้พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2505 แก้ไข
 เพิ่มเติม พ.ศ. 2535 ในมาตรา 7 และมาตรา 10 อันเป็นข้อบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการ
 การสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช และการสถาปนาคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระ

พระสังฆราช หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช ในกรณีที่สมเด็จพระสังฆราชไม่อาจทรงปฏิบัติหน้าที่ได้

ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามเจตจำนงของประชาชนส่วนใหญ่ ที่ต้องการเห็นความสงบร่มเย็นเกิดขึ้นในประเทศไทย !!

กระบวนการทางสภากำลังจะเริ่มต้นขึ้นแล้ว ณ บัดนี้ เพียงแต่รอให้ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ลงนามก่อนเท่านั้น จากนั้นก็จะบรรจุเข้าสู่วาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรต่อไป

ขอแสดงความชื่นชมต่อความจงรักภักดีต่อแผ่นดินของท่าน ส.ส.พรรคไทยรักไทยทั้งหลายด้วยใจจริง ที่กล้าตัดสินใจอย่างอาจหาญเยี่ยงคนไทยที่รักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ทั้งหลายในแผ่นดินนี้ ในอันที่พร้อมใจกันลงนามเสนอให้รัฐบาลแก้กฎหมายที่ลิดรอนพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ ในการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชขึ้นได้พระองค์หนึ่ง ให้เป็นพระราชวินิจฉัยด้วยพระองค์เอง

เมื่อมาถึงวันนี้ก็เชื่อว่าจะมี ส.ส.อีกหลายท่าน หลายมุ้ง และจากหลายพรรคที่จะร่วมกันลงนามเพื่อร่วมแรงผลักดันให้มีการแก้กฎหมายฉบับนี้โดยเร็ว เพื่อให้ทันต่อสมัยการประชุมสภานัดสุดท้ายนี้

ในคราวนี้แหละที่คนไทยทั้งชาติจะรู้ว่าใคร ฝ่ายไหน พวกไหน กลุ่มไหน หรือสำนักไหนที่ขาดความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ และยังคงเห็นแก่ประโยชน์ในหมู่พวกของตนเอง

กลุ่มนี้แหละที่จะออกมาแสดงตนคัดค้านการถวายคืนพระราชอำนาจแต่ในหลวง !!

ถ้าเห็นแก่ความสงบร่มเย็นในประเทศไทยบ้านเมือง ก็ควรถวายพระราชอำนาจคืนในหลวงโดยไม่มีข้อแม้ใดๆ เพราะนับแต่โบราณกาลมา อำนาจการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชเป็นพระราชอำนาจเฉพาะองค์พระมหากษัตริย์เท่านั้น ดังนั้นการปกครองสงฆ์ในสังฆมณฑลแต่โบราณจวบถึงยุคปัจจุบันจึงมีแต่ความสงบ ชุ่มเย็น ตลอดมา ไม่เคยมีครั้งใดสมัยใดเลยที่ประวัติศาสตร์ชาติไทยจะจดจารึกไว้ว่า สมเด็จพระสังฆราชพระองค์ที่ได้รับสถาปนาจากพระมหากษัตริย์จะปกครองให้คณะสงฆ์ต้องเดือดร้อน หรือเกิดสังหารชีวิตขึ้นด้วยประการใด ๆ

นับตั้งแต่มีการแก้ไขกฎหมายสงฆ์ในปี พ.ศ. 2535 เป็นต้นมา วงการคณะสงฆ์ก็เริ่มปั่นป่วนด้วยการวางสายอำนาจทางการปกครองหลายชั้น มีการวิ่งเต้นเพื่อให้กลุ่มพวกของตนได้เลื่อนสมณศักดิ์สูงขึ้น ๆ เพื่อจ่อคิวขึ้นเป็นสมเด็จพระสังฆราชตามที่กฎหมายสงฆ์เปิด

ช่องไว้ที่ห้ามหาเถรสมาคม มีอำนาจพิจารณาสมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ เสนอขึ้นเป็นสมเด็จพระสังฆราช โดยที่พระมหากษัตริย์ไม่มีสิทธิที่จะทรงพระวินิจฉัยให้เป็นอย่างอื่นได้เลย

ตามที่มีบางกลุ่มบางพวกเริ่มออกมาเคลื่อนไหวคัดค้าน การทำหน้าที่ของบรรดา ส.ส.ผู้จงรักภักดีต่อแผ่นดิน โดยอ้างว่าเป็นเพียงสนองความต้องการของคนเพียงกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ฟังดูแล้วก็ยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะมาคัดค้าน ยิ่งการแสดงความข่มขู่ที่จะนำประชาชนออกมาเคลื่อนไหวด้วยแล้วก็ยิ่งยอมรับกับความคิดเห็นเยี่ยงนี้ไม่ได้เลย

มันจะสร้างความวุ่นวายให้เกิดแก่แผ่นดิน หรือต้องการให้แผ่นดินนี้เกิดความสงบ??

ต่างก็เห็น ๆ กันอยู่อย่างถ่องแท้ การได้มาซึ่งอำนาจการปกครองหมู่สงฆ์ที่ได้มาจากการดิ้นรนแต่งตั้งของคนหัวดำ ๆ ที่ขาดความรู้ในเรื่องการพระศาสนานั้นเป็นอย่างไรอย่าว่าแต่เกิดสังฆราชขึ้นในแผ่นดินไทยนี้เลย แม้แต่องค์พระปฐมมารที่ชาวพุทธทั้งประเทศและทั่วโลกให้ความเคารพเลื่อมใสศรัทธา ก็ยังเกิดการสั่นสะเทือนหวั่นไหว

ไม่มีใครอีกแล้วที่จะให้ความชุ่มเย็นแก่แผ่นดิน ได้มากเท่ากับพระราชอำนาจของในหลวง !

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา เราพอใจ ๆ บทสุดท้ายนี้ที่ว่าพระราชอำนาจของในหลวง ถูกต้องแล้ว เพราะคนทั้งประเทศ พี่น้องชาวไทยทั่วประเทศเทิดทูนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงแต่งตั้งสมเด็จพระสังฆราชเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น นี่ประชาชนเทิดทูนเคารพนับถือตลอดมา ไอ้เรื่องที่จะไปแย่งอำนาจในหลวง ไปกีดไปฉีกอย่างที่เป็นมานี้คือพวกเปรตพวกผีเราไม่เห็นด้วย นี่เป็นภาษาธรรม เราพูดเป็นธรรม ธรรมเหนือโลก เราพูดได้อย่างสะดวกสบาย เรื่องนี้เป็นชนบประเพณีอันดีงามที่ประชาชนทั้งหลายเทิดทูนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตลอดมาในการที่พระองค์ทรงมีพระราชอำนาจ ทรงแต่งตั้งพระสังฆราชเพียงพระองค์เดียวนี้ ประชาชนเห็นด้วยพร้อมกันหมดทั่วแผ่นดิน นอกจากนั้นมันแฝงมาใหม่ๆ นี่เป็นกาฝากมหาภัย เหล่านี้เป็นกาฝากมหาภัยทั้งนั้นที่จะทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ให้ล่มจมลงไปโดยไม่อาจสงสัย เอาเท่านี้ละนะ นี่เป็นภาษาธรรมที่พูดออกมาแล้ว เราพูดอย่างกลาง ๆ ไปเลย

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz